

[Pinstrup.]

Staten har forbeholdt sig — enkelte Steder gror der jo lidt groft Stargræs, og med Tiden vil der vel komme noget mere —, men det er ganske utvivlsomt, at Digelagene har langt bedre Betingelser for at faa noget til at gro dér, end Staten har, og kunde der komme til at gro noget, maaske nogle Rør, i det lave Vand, naar dette bliver mere fersk, kunde det maaske lempe lidt paa den høje Digeskat, der trykker.

De Henvendelser, som Digelagene har rettet til Regeringen om visse Ændringer, har ført til, at Staten i en Skrivelse af 6. Februar 1925 har stillet sine Betingelser for at ændre Forholdene. For det første kræver Staten for at overdrage Digelagene de paagældende Arealer et rimeligt Vederlag, og man spørger Digelagene, hvad de kunde tænke sig at byde for disse Vandarealer — for det er det jo. Endvidere kræves det, at Digelagene indenfor et passende Aaremaal drager Omsorg for, enten at de Arealer, som efter et sagkyndigt Skøn egner sig dertil, beplantes med Rør, eller at der etableres et efter Vandbygningsvæsenets Skøn passende Anlæg til Arealernes Udpumpning og Tørlægning m. m., og det fremhæves derefter, at under Forudsætning af, at der ikke etableres Pumpeanlæg, skal Digelagene i Løbet af 15 Aar tilplante de Arealer, som egner sig dertil, og hvis der etableres Pumpeanlæg, skal disse Anlæg udføres paa en af Vandbygningsvæsenet godkendt Maade, de skal paabegyndes senest 2 Aar efter Arealernes Overdragelse og udføres i Løbet af de derefter følgende 2 Aar. Arealerne skal udnyttes samlet og maa ikke udstykkes uden Ministeriets Samtykke.

Se, disse Betingelser kunde Digelagene nok tænke sig at gaa ind paa, men saa forbeholder Staten sig Fiskerirettighederne og stiller endelig den Betingelse, at Vildtet paa Arealerne skal fredes. Desuden vil den altsaa have en Betaling. Det forekommer mig, at Statens Krav om en kontant Betaling for disse Vandarealer er noget smaaligt under Hensyntagen til, hvorledes man har stillet sig ved andre Digeanlæg, hvor der ikke har været Tale om at udrede nogen Sum, der havde nogen som helst Betydning for Staten. De øvrige Betingelser kunde Digelagene som sagt nok tiltræde, men ikke Betingelsen om, at Fiskerirettighederne forbeholdes Staten, og at Jagt paa Arealerne forbydes. Fiskerirettighederne for disse Arealer med en meget lav Vandstand er ganske vist ikke noget synderligt værd — i Begyndelsen blev der fisket nogle Aal, men det er forlængst forbi—,

men de kan give Anledning til Strid og Splid mellem Fiskerne og Landmændene og maaske blive en Hindring for en nødvendig yderligere Afvanding. Endelig forekommer det mig, at et Jagtforbud paa disse Arealer egentlig er Humbug, for det kan vel ikke være Meningen, at Staten vil holde Jagtbetjente til at sidde ude i dette lave Vand Vinternætter og passe paa, at der, naar der skydes Ænder paa Privatejendommene ved Siden af, ikke ogsaa skydes nogen paa Statens Arealer. Det er efter min Mening fuldkommen umuligt at tænke sig noget saadant, det er kun Teori at stille sligt op, det vil kun være en Indbildning at mene, at det vil kunne faa nogen som helst praktisk Værdi for Staten eller for Vildtet.

Jeg vil tillade mig at anbefale, at der paa Grundlag af det Andragende, som vil indkomme til Rigsdagen, sker en velvillig Forhandling mellem Regeringen og Folketingets Finansudvalg, hvortil jeg antager at et saadant Andragende vil blive henvist, og at man enes om ikke at forlange Penge af Lodsejerne for dette Vandareal, som det i det væsentlige er. Da jeg sammen med de to andre Herrer var ude at se paa det, stod der nogle Toppe med groft Star hist og her, men ellers var der ingenting af Værdi. Selv om det altsaa drejer sig om et Tusind ha eller saa, er Arealat med den lave Vandstand, det har, endnu værdiløst; der skal gøres Arbejde paa det for at faa noget til at gro der. Jeg synes ikke, at Staten anstændigvis kan gøre Krav paa nogen Betaling for saadanne Arealer, navnlig naar henses til, hvordan Staten har stillet sig overfor andre Digeanlæg. Jeg har, som sagt, sammen med to Kolleger set paa hele Strækningen, og jeg var enig med dem i, at den Betragtning, som Digelagene anlægger overfor Spørgsmaalet, er rigtig, og at Regeringen og Rigsdagen nok kan være tjent med at gaa ind paa den. Jeg tillader mig derfor at anbefale denne Sag til saavel Rigsdagens som den højtærede Trafikministers og Finansudvalgets mest velvillige Behandling, saa at man kan naa til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat.

Man har fra flere Sider henvendt sig til mig med Besværing over den Maade, hvorpaa Statshusene visse Steder bliver oprettet. Der er klaget over Misligheder ved Oprettelsen af Statshusmandsbrug i Aalborg Amt og paa min Egn, i Nibeegnen. Da Nibekredsen ingen Folketingsmand har, betragter man mig ogsaa gerne dér som Egnens Folketingsmand, og derfor er det vel, man er kommet til mig angaaende disse Forhold,